

hurtigere, end der lægges op til i det nuværende lovforslag.

Jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at vi altså her har en af de helt brede europæiske, internationale samarbejdsorganisationer, som i virkeligheden har ganske få instrumenter at arbejde med andet end godt samarbejde og politisk dialog. Alligevel lykkes det at frembringe noget, som fører til, at der også i et land som Danmark – hvor vi, vil jeg tro, bryster os af, at vi gør en ganske behjertet indsats for at bekæmpe seksuel udnyttelse og misbrug af børn – er anledning til, at vi strammer vores lovgivning for bedre at beskytte børn mod seksuelt misbrug. Det synes jeg der er grund til glæde sig over, og jeg synes, det er godt, at Europarådet på det her område og på andre områder fortsætter indsatsen for hele tiden at styrke de områder, der har med menneskerettigheder at gøre.

Så er der de konkrete elementer på de områder, hvor vi altså i Danmark har behov for at ændre vores straffelov som følge af konventionen. Jeg fornemmer ikke, at der er så meget diskussion om det her med rekruttering til og overværelse af pornografiske forestillinger, hvor personer under 18 år medvirker, eller det at sidestille alfonseri og rufferi med andre sædelighedsforbrydelser, for så vidt angår, at forældelse først regnes fra den mindreårige er fyldt 18 år.

Det, diskussionen måske kan dreje sig om, er så det element, at man fra Justitsministeriets side lægger op til at kriminalisere forsætlig brug af børnepornografiske hjemmesider, hvor der er gratis adgang. Det er selvfølgelig en anden situation end der, hvor man downloader egentligt børnepornografisk materiale eller betaler for adgang til visse steder.

Vi synes, det er fornuftigt, at det også kan straffes, hvis man på den ene eller den anden måde får fundet frem til, at der skulle være gratis børnepornografiske hjemmesider, man vil besøge. Men det er klart, at det selvfølgelig rejser væsentlige krav til bevisførelsen, når man skal dokumentere, at det er et egentligt forsæt, som personen har haft, og at der ikke er tale om, at man på den ene eller den måde med virus på computeren eller andet bliver sat i forbindelse med de her hjemmesider. Der synes jeg, man måske slipper lidt let om ved det i høringssvaret. I høringsnotatet side 3 slår ministeren fast, at der efter Justitsministeriets opfattelse ikke antages at ville opstå særlige problemer med at afgrænse de forsætlige forhold, som vil være omfattet af den foreslåede udvidelse af straffeloven.

Det synes jeg måske er lidt let, for jeg synes ikke, det er svært at forestille sig, at det kan være vanskeligt at bevise.

Det, der selvfølgelig er afgørende, er det, der står længere nede, nemlig at hvis anklagemyndigheden ikke kan føre det fornødne bevis, vil man altså skulle frifindes. Det er klart nok; sådan er det i en retsstat. Men jeg synes godt, at vi under udvalgsbehandlingen eller måske i dag med Justitsministerens hjælp kan komme det lidt nærmere, hvor man præcis mener man kan trække grænsen, så vi ved, hvad vi egentlig kriminaliserer. Vi er stærkt optaget af, at folk bliver straffet, hvis de bruger børnepornografiske hjemmesider, uanset om det er gratis eller mod betaling, men vi er selvfølgelig også optaget af, at ingen bringes i den situation, uden at det har været med forsæt.

Samlet set kan vi støtte lovforslaget. Det gælder også den del, som ligger uden for konventionen, om, at den begrænsede bevisførelse om forurettedes tidligere seksuelle adfærd udvides til også at omfatte sager om andre sædelighedsforbrydelser end voldtægt. Det støtter vi også. Men vi vil godt lige under udvalgsbehandlingen sikre, at retssikkerheden er helt på plads i forhold til diskussionen om hjemmesider, hvor der er gratis adgang.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:49

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er glad for, at også Det Radikale Venstre kan være med i den brede enighed, der er, om selve indholdet af det her forslag, som klart vil forstærke indsatsen mod børneporno.

Det, som får mig til at tage ordet, er, at vi jo ved enhver given lejlighed, når vi normalt taler om Europaspørgsmål og EU-spørgsmål, hører Det Radikale Venstre tordne imod enstemmighed, altså imod, at der som i Europarådet er krav om, at man skal være enige for at kunne lave nogle ordentlige regler. Men det forslag her, som hr. Morten Østergaard altså står og roser og siger er rigtig godt, er faktisk opnået ved enighed.

Jeg vil bare høre, hvordan det hænger sammen med, at Det Radikale Venstre i EU-sammenhæng konstant og uden ophør ønsker, at man skal kunne træffe flertalsafgørelser. Viser det her forslag, som jeg forstår Det Radikale Venstre støtter, faktisk ikke meget klart, at det